

для сприяння розвитку медіакультури і підтримки системи медіаосвіти;

- налагодження повноцінного суспільного діалогу з метою оптимізації медіаосвітньої діяльності самих медіа, підвищення психологічної та педагогічної компетентності працівників молодіжних редакцій різних медіа, поліпшення якості дитячих і молодіжних програм.

Отже, запровадження медіаосвіти до фахової підготовки є актуальним завданням педагогіки вищої школи на шляху побудови єдиного європейського освітнього простору.

Медіакультура є важливим елементом сучасного суспільства, що розвивається в умовах інформаційного прогресу. Відповідність медіаосвіти в Україні зарубіжним країнам відіграє неабияку роль у становленні України як сучасної самостійної держави, а також у її інтеграції у європейський простір.

Бібліографічні посилання:

1. Онкович Г. В. Сучасна медіаосвіта: зарубіжний і вітчизняний досвід // Світові стандарти сучасної журналістики / МОН України. Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького; Інститут Медіа-Права; Могилянська школа журналістики НАУКМА / відп. ред. Т. Г. Бондаренко, С. Квіт. - Черкаси : Видав. Чабаненко Ю., 2010. – Ст. 47-51.
2. Федоров А.В. Медіаосвіта в Росії та Україні: порівняльний аналіз сучасного етапу розвитку (1992-2008) / А. В. Федоров // Дистанційне навчання. - 2009. - № 9. - Ст. 52-71.

Чуркін В. В.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Подворчан А. З.

старший викладач

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

КОМУНІКАТИВНА ЛІНГВІСТИКА ЯК НОВІТНЯ ГАЛУЗЬ МОВОЗНАВЧОЇ НАУКИ

Сучасний етап історії – це постійний діалог суспільства, що знаходить своє місце у розвитку комунікації. 21 століття – століття технологій, а, найголовніше, налагодження комунікативного процесу на найвищому рівні. Від так, 60-70-ті роки минулого століття дають свій початок зародженню комунікативної лінгвістики, час, коли мовні комунікації стали нагальною необхідністю як спосіб людської життєдіяльності й вираження особистості.

Комунікативна лінгвістика – новітній напрям сучасної лінгвістики, яка вивчає процеси спілкування із урахуванням усіх вербальних й невербальних елементів комунікації.

Проблематикою окремих питань комунікативної лінгвістики займається окреме коло вчених. До сучасного етапу наукового розвитку лінгвістики питанням дослідження цієї ланки лінгвістичного знання активно займалися ряд вчених: Н. Аратюнова, Ф.Бацевич, С.Семчинський, О.Селіванова, Д.Гудков, І.Стернин, Г. Почепцов [1, с. 25-28].

У праці «Загальне мовознавство» Кочерган М.П. знаходимо чітке визначення «комунікативної лінгвістики»: напрям сучасного мовознавства, який вивчає мовне спілкування, що складається з таких компонентів, як мовець, адресат, повідомлення, контекст, специфіка контакту та код (засоби) повідомлення.

Так основними питаннями комунікативної лінгвістики є: загальні закони комунікації, специфіка комунікації в залежності від соціальних, культурних та інших умов. У зв'язку з цим ця ланка мовознавчої науки сформувала власний категоріальний апарат, де можна виокремити найважливіші поняття, такими виступають поняття комунікативного акту, комунікативної ситуації, комунікативної стратегії, комунікативної тактики, невербальних засобів спілкування тощо.

У зв'язку з цим ця ланка мовознавчої науки сформувала власний категоріальний апарат, де можна виокремити найважливіші поняття, такими виступають поняття комунікативного акту, комунікативної ситуації, комунікативної стратегії, комунікативної тактики, невербальних засобів спілкування тощо. Вивчення мови в реальному процесі спілкування(комунікація) – предмет комунікативної лінгвістики, який на сьогодні перебуває у тісних контактах з не одною сферою гуманітарних знань, що наштовхує на дослідження комунікативного процесу низками наук з використанням методів комунікації.

Перейдемо до поняття «комунікація», яке виступає як складний феномен і цей процес тлумачиться наступним чином: «цілеспрямований процес інформаційного обміну між двома і більше сутностями за допомогою певної семіотичної системи» [2, с. 206-209]. Головними її ознаками виступають цілеспрямованість, конвенційність, наявність коду повідомлення, а також вона надає можливість спілкування, обмін думками, знаннями, ідеями. Так, С. Г. Тер-Мінасова до цього поняття відносить ряд систем(зокрема, офіційних), які використовуються для забезпечення цього процесу. Тлумачення цього питання розглядається в двох ключах: вербальна та невербальна комунікації [3, с. 5-6].

Успішне використання стратегії і тактики комунікації відбувається завдяки наявності у мовця ряду засобів мовлення. Адекватні лексико-граматичні засоби та їх щохвилинний вибір забезпечують акт передачі, аби протікала передача думок та почуттів, що є доцільним для подальшого впливу та розвитку певної комунікативної ситуації та ефективного вирішення завдань комунікації. Без сумніву, успадкування стратегії і тактики комунікації, зумовлені етнічною приналежністю учасників цього процесу і диктуються традиціями та звичаями етнічного спілкування.

Так кожен з нас повинен володіти певною мовленнєвою компетенцією, знаннями та уявленнями про світ для побудови конструктивного діалогу з метою отримання необхідної інформації. Здійснення мовленнєвого акту – побудова висловів за чіткими граматичними правилами, надання вислову смислу та референції, цілеспрямованості, аби мати змогу вплинути на поведінку, свідомість адресата для створення нової вигідної ситуації.

Так існує певний зв'язок прагматики, предметом її вивчення є низка проблем, які безпосередньо мають відношення до мовця, адресата, а також їх взаємодія в комунікативному процесі, ситуаціях спілкування тощо. За історичною довідкою найінтенсивніший рух прагматики припадає на другу половину ХХ ст., і частіше за все це пов'язують з розвитком теорії мовленнєвих актів Джейна Остіна, Джона Серля, та ін. Мовознавча наука поповнилася рядом праць, які присвячені саме прямим цілям мовних висловлювань, розглядають проблеми мовленнєвої тактики, принципи співробітництва, вплив висловлювань на адресата, а також його емоційний стан, погляд, вчинки, вплив на комунікативну ситуацію, її тематику, форму, тощо.

На сьогодні з плинним розвитком комунікативних технологій, змінюється і предмети та пріоритети сучасної лінгвістики, тому можемо помітити вплив комунікативного шуму, збоїв, тобто найрізноманітніших помилок, на функціонування, новітні аспекти сучасної лінгвістики. Мовний процес засміджений великою метафоричністю, неточністю вираження думок, паузами, алогізмами, непослідовністю, обманом та незнанням особливостей головної компетенції адресату, розбіжністю обсягів внутрішніх словників комунікантів, їхніх концептуальних систем, психологічних особливостей, мовних тактичних стратегій, тому пошуки новітніх теорій, які здатні точно описати мову, тривають і сьогодні.

Підбиваючи підсумки, відмічу, що комунікація - одна зі складових повсякденного життя людини. Адже поряд з засобам(традиційним, класичним) комунікації набуває свого поширення ЗМІ, які втягують у процес комунікації великі аудиторії. Завдяки чому відбувається виникнення нового культурного простору – звукового світу та світу слів, зображень – що впливає на свідомість суспільства. Тому вивчення значення комунікативної лінгвістики – є одним з пріоритетів для розвитку сучасного українського мовознавства.

Бібліографічні посилання:

1. Актуальні проблеми сучасної лінгвістики : курс лекцій / І. О. Голубовська, І. Р. Корольов. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2011. – 223 с.
2. Бацевич, Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник / Флорій Сергійович Бацевич. – К. : ВЦ "Академія", 2004. – 344 с.
3. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підручник / М. П. Кочерган. – К. : Видавничий центр "Академія", 2003. – 464 с.
4. Тер-Минасова С. Г. Языки и межкультурная коммуникация / С. Г. Тер-Минасова // Учебное пособие. – М. : Слово, 2000. – 262 с. 23.